

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

Ponedeljek, 31. oktober, 2022

Flp 2,1-4; Ps 131; Lk 14,12-14

Premišljujmo

Današnja besedila so zelo preprosti in praktični nasveti za včerajšnje in današnje kristjane. Pozorno jih preberite. Bodite istih misli, iste ljubezni, istih čutenj in iščite enotnost. Tolažite drug drugega. Apostol Pavel daje ta nasvet s sklicevanjem na Kristusa in vabi kristjane cerkve v Filipih, naj živijo v občestvu v Duhu. Vabi jih k več nežnosti in sočutju. Pojasnjuje: nikoli ne bodite prepirljivi ali slavohlepni, ampak imejte dovolj ponižnosti, da boste imeli drugega za boljšega od sebe. Naj nihče ne gleda le na svoje interese; pomislite tudi na to, kar je drugih. Tukaj imamo zelo realistične nasvete, ki nas vabijo, da pregledamo svoje odnose z brati in sestrami: ne biti slavohlepni, ceniti druge bolj od sebe, živeti v občestvu v Duhu, biti nežni in sočutni.

Psalm 131 nas prav tako vabi, naj se ne postavljamo v središče. Avtor psalma zapiše: *»Gospod, srce mi ni prevzetno, oči se mi ne nosijo visoko; ne poganjam se za velike reči. Ne za take, ki so zame previsoke; marveč sem utešil in umiril svojo dušo, kakor otrok v naročju svoje matere.«* Vsak od nas je povabljen, da bi bil kot otrok, ki pričakuje vse od svoje matere, ki zaupa v svojega Stvarnika, v nekakšni preprostosti, ki nam omogoča, da sprejmemo, ne z ambicioznim pogledom ali ponosnim srcem, odnos, ki nam omogoča, da ohranimo svojo dušo mirno in spokojno.

V tej isti logiki nasvetov, ki naj bi končali ta mesec oktober, nam Jezus pravi: *»Kadar napravljaš kosilo ali večerjo, ne vabi svojih bratov ne sorodnikov ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni ne povabijo in se ti povrne. Marveč, kadar napravljaš gostijo, vabi uboge, pohabljene, kruljave, slepe. Srečen boš, ker ti ne morejo povrniti: povrnjeno ti bo namreč ob vstajenju pravičnih.«* Tu se moramo zavedati misijonske zavzetosti Trojice, *missio Dei*, o kateri govorijo teologi, in sicer pošiljanje Sina po Očetu in pošiljanje Duha s strani Očeta in Sina v dinamiki, v kateri Cerkev, ki je sama poslana v svet po Očetu, Sinu in Duhu, sodeluje. Cerkev je na svojem romanju na zemlji misijonska, saj nima drugega izvora kot poslanstvo Sina, poslanstvo Svetega Duha, po načrtu Boga Očeta (*Ad gentes*, št. 2). Imamo dvojno dinamiko, katerega vir je sam Bog: prvo, ko pošlje svojega Sina in svojega Duha v svet, in drugo, ko Cerkev pošilja žene in može v svet, da bi pričevali v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha. Ta pošiljanja so zakoreninjena v zastonjski ljubezni Očeta; zato je treba evangelij ponuditi zastonj, v središču dialoga, ki mora biti tudi zastonj, ob spoštovanju svobode vesti drugih, kot je pojasnil sveti Janez Pavel II. v *Redemptoris missio* (št. 39). Toda Cerkev mora ponoviti: *odprite svoja vrata Kristusu!*

Pošiljanje Boga, *missio Dei*, pomeni, da je poslanstvo odvisno od Boga in da mu pripada, od nastanka do konca. Bog sam je njen agent, tisti, ki kot Oče pošilja svojega Sina in svojega Duha, v skladu s 16. in 17. poglavjem Janezovega evangelija. Pošiljanje Cerkve, *missio Ecclesiae*, se ne nanaša samo na pošiljanje ljudi v svet s strani Očeta in Sina, temveč tudi na pošiljanje žena in mož s strani drugih mož in žena, pošiljanje, v katerem Cerkev napreduje. Naši škofje, misijonske kongregacije in druge cerkvene organizacije pošiljajo misijonarje. Ti so vabljeni, da ponudijo krščansko vero, vero v Jezusa Kristusa. *Missio Dei* nekako zapoveduje *missio Ecclesiae* in ne obratno. Tako Cerkev vstopa v »sledenje« Kristusu, kot zakrament odrešenja ali, po protestantskem pojmovanju, kot znamenje, ki je ponujeno svetu. Misijonarska je vsa Cerkev, četudi obstajajo vseživljenjski misijonarji, ki zapustijo vse, da bi oznanjali evangelij, kjer koli se pojavi potreba, zlasti

v okviru *missio ad gentes*. Vsi krščeni so povabljeni, da ponižno, s pogumom in ljubeznijo prenašajo evangelij, kamor koli gredo in do konca sveta.

Duh je dan vsem kot ustvarjalna moč v poslanstvu ali, če uporabimo besede svetega Janeza Pavla II., kot *protagonist celotnega cerkvenega poslanstva*. Tako kot v prvi Cerkvi, Duh spodbuja misijonarje povsod, da bi prišlo do spreobrnjenja, kot je bilo pri Korneliju (Apd 10) in da bi različna ljudstva sprejela Kristusa in živela bolj v pravičnosti, miru in pravičnosti, ljubezni, z iskanjem rešitev za težave, s katerimi se srečujejo družbe in posamezniki, tako včeraj kot danes (Apd 15; 16,5-8). Duh deluje preko apostolov in vseh misijonarjev, hkrati pa deluje tudi v poslušalcih. Včeraj, tako kot danes, zahvaljujoč njegovemu delovanju, vesela novica prodira v človeško vest in srca ter se širi povsod in skozi zgodovino. Duh daje življenje, vodi poslanstvo, naredi vso Cerkev misijonarsko in odpira srca posameznikov, da so pozorni drug do drugega in se odločijo za vedno bolj iskreno ljubezen, ne da bi pozabili na spoštovanje. Ali ni Duh tisti, ki širi »semena Besede«, ki so prisotna v obredih, religijah in kulturah ljudstev, in jih pripravlja na njihovo zorenje v Kristusu? (*Redemptoris missio*, št. 28; 39). »Potrebujemo spodbudo Duha, da nas ne bosta zadržala ne strah ne preračunljivost, da se ne bomo navadili hoditi samo znotraj gotovih meja« (Papež Frančišek, *Gaudete et exsultate*, št. 133; Michel Fédou (ur.), Pomen Veroizpovedi danes, Pariz, Jezuitske izdaje, 2020, str. 119).

Univerzalno delovanje Duha ni mogoče ločiti od posebnega delovanja, ki ga izvaja v Kristusovem telesu, ki je Cerkev. Duh je vedno tisti, ki deluje, ko oživlja Cerkev in jo spodbuja, naj oznanja Kristusa, ali ko širi svoje darove in jih spodbuja v vseh ljudeh in v vseh ljudstvih. Cerkev je nato povabljena, da jih odkrije, sprejme in jih spodbuja z dialogom, spodbujanjem duhovnih, moralnih in družbenokulturnih vrednot, ki jih najdemo v tradicijah in religijah sveta, kot nam je priporočila *Nostra aetate*. (št. 2). Tako se vesela novica odrešenja širi in tako včeraj kot danes lahko žene in moške, zlasti ubogi, majhni in odrinjeni, uživajo v boljših življenjskih razmerah in so bolj odprti za Boga, za evangelij. Kraljestvo pravičnosti, miru, ljubezni in nežnosti se lahko nato razširi in da drug drugemu več moči za življenje v dialogu in bratstvu (*Fratelli tutti*, št. 140). »Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte« (Mt 10,8).

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*